

ממישנתו של מייסדו -
אם בארזים נפלה שלהבת -
"אז מה?" יגידו אזובי הקיר.
מ. זוארץ
(בשריפה הגדולה בבניין "ציס")

מונולוג של שוטר:

"להכות יהודי - זו חווייה דתית!"

"מאז שאני זוכר את עצמי ב-מישטרה, ואני משרת עוד מזמן המנדט, תמיד מדברים על מתי יבוא לנו המזל להרביץ קצת ל-יהודים, להכות בהם. אני חושב כל שוטר בעבודה השיגרתיית שלו, הקשה מאוד - בסוירים, בתנועה, במניעת הפשע, במעצרים - בכל זאת תמיד הוא יודע שבעצם הפיסגה של העבודה זה להגיע להכאת יהודים. אולי אפילו הייתי אומר שכו-לנו, מהשוטר הזוטרי באי-תנועה ועד למפקד הבכיר במטה, לא היינו מחזיקים בעמדם בעבודה הקשה הזאת בלי הרצון הזה, בלי הידיעה שיום אחד זה יגיע. כי הרי זה מגיע לנו. מגיע לנו סיפוק מהעבודה השיגרתיית היום-יו-מית. אתה הרי יודע טוב מאוד מה התנאים שלנו והמשכורת והשעות לא שעות והכל.

לא שלא יצא לנו להרביץ, או אפילו להרוג, לפני זה. אתה יודע שיש לנו פה חבר'ה הכי טובים מהיחידות הכי טובות, חבר'ה שיצא להם להשתתף בפעולות התגמול, בפשיטות ובכל מערכות ישראל. והם הרגו, תאמין לי

שהם הרגו. אבל זה הכל ערבים. זה אף פעם לא יהודים. וגם הפגנות היו לנו. היו של ערבים ופה כולם הרביצו כמו ש-צריך. שידעו מי הם. אבל זה לא היה זה. באמת לא זה. ואחר-כך היו פנתרים וכל מיני שמאלנים שניסו להתפרץ לבית של ראש הממשלה. וגם להם הרבצנו. באמת, ברצון, באמונה. אבל שוב פעם זה לא היה זה. אתה הרי יודע - להם אפשר לקרוא יהודים! לא! זה חלאה ממש. אז ככה המשכנו כל הזמן להתעסק עם חלאה. עם עבריי-נים ופושעים וערבים ופנתרים וקומוניסטים וכל מיני חרא אחר. ואף פעם לא יצא להרביץ ליהודי. פשוט לא יצא. אבל ה-חבר'ה פה לא שכחו. ידענו ש-יבוא היום. ובאמת הוא בא. ותאמין לי זה היה משהו אחר. זה היה נפי-לא. זה היה כמו לראות את ה-שחר מפציע מעל חומות ירו-שלים. אני ממש הרגשתי כמו ב-יום הראשון שאבי לקח אותי ל-בית-הכנסת. ותאמין לי, החבר'ה פה, הקשוחים האלו, ממש כמו משמחה, בהתעלות. כן, אני מודה, להכות יהודי זו חווייה אחרת, זו חווייה מר-ינה, הייתי אומר - זו חווייה דתית כמעט."

דבר הערכת

להכות בהם בבסיסהם

כדאי ואף רצוי לאמץ השיטה הישנה מבית-סבא שעניינה הק-דמת רפואה למכה וזאת ככוונה לחסל גל הטרור שירד על עמנו בימים קשים אלה.

יודע כי אותם טירוריסטים מרשים לעצמם לפעול בריש-גל, שכן כוחות הביטחון האמונים והנאמנים שלנו אינם נוהגים במיד קשה. נת-פס טירוריסט וכבר נשלח אל בית הכלא ללמוד שם לבחינות הבגרות. כלום לטירוריסטים אקדמאים זקו-קים אנו?

וכיוון שידועים הם כי אין היד מע-נישה, נוהגים הם דרך חירות - תרתי משמע - ופועלים במשנה מרץ. ועצתנו הצנועה, אל אנשי החוק והסדר, כי למען ביטחון העם יכריחו את זורעי הטרור בבסיסהם - למען יידעו כי אין הם יכולים להרגיש בנוח בבתיהם ולחרוש ממש מזימות להפר סדרנו הציבורי.

ייצא נא כל שוטר יהודי באלה וקללה אל בתיהם של אותם מפגינים בלא רשות-ורשיון ויפצת גולגולותיהם וירצוץ קודקודי נשיהם וטפם - למען ת שקוט הארץ. ועל כך אמר הפתגם: הטוב שבנ-חשים רצוץ את מוחו - ואם אינך יכול השפרץ עליו מים או לפחות גס מדמיע.

שאלות

ותשובות

בענייני

הלכה

הפעם יעסוק מדורנו בטיהור וקידוש נשק שלל והכשרתו לשמש כנשק מגן בצבא עם ישראל.

במדור הקודם הסברנו כי כל כלי נשק המצוי בידי חייל יהודי - קדוש הוא. הפעם נבאר כיצד לקדש כלי-נשק של בני עמים אחרים, אשר נפלו שלל ביד לוחמינו הגיבורים - דוגמת המאוור הגרמני, הקלצ'ניקוב הרוסי ואחרים - ולהפכם לנשק מגן ביד חיילינו היהודים.

ובכן, ראשית ייקח הקלצ'ניקוב או המאוור ויעטפהו במפית לבנה - מחשש שאותו נשק שפך דם יהודי בגולוולו הקו-דם ואין לגעת בו ביד בגלל ספק טומא-אה. עתה יחתוך אמתו הימנית ויזו את הדם על הקנה ועל הקת ויקרא ג' פע-מים קדוש קדוש קדוש. עתה ייקח את הרובה ויהרוג בו "ד אויבים גויים ועם כל כדור יקרא, "גורו לכם מפני עם יש-ראל" ואת עורלתם ייתן על אוס-מצ' מודת הקנה לזראון עולם.

ומקץ שבעת ימים יקח את כלי הנשק המטוהר וישימהו על כר ויקצץ כשתי זרתות מקנהו הבולט וכניסהו בברית

כדי נשק פמוקים
מימין לשמאל: 2 תתי-מקלעים שהמחסנית שלהם לא נמוחה. נשק שלל שגוייר שלא כהלכה, 4 תתי-מקלעים שלא עלו לתורה ורובה אף.אנ. שפיטס הכוונת שלו פגום.

אברהם יצחק ויעקב. עתה יקרא לכלי בשם עברי כמו, משחית' או, מעוז' או, חלמיש' - והכלי קדוש וטהור כעולל בן יומו ונכון לעשות שפטים בשוואי ישראל.

משתם קידושי-הנשק ייבצע מן החלה ויקדש המחסנית בברכת, בורא פרי ה' תעשייה הצבאית.

אשר לפרטים צבאיים אחרים - דוגמת זבילי-בווקה או כוונת אופטית של טנק - נסביר ויין לקדשם בשבוע הבא. שבת שלום ושהנ טובה.

הציבור מוזמן ל:

משפט פומבי

שייערך בבנייני האומה, בהגנת המישטרה

הנאשם: הבריטים

האשמה:

מדוע השאירו לנו את גאולה כהן?

- עדי התיביעה: אלכסנדר סולז'ניצין
- לב ניקוליביץ טולסטוי
- ראול בטיסטה
- גנראל מובוטו
- אסא קדמוני (טל. 447612)
- בוריס קארלוף
- סניגור: עו"ד חיים קאזיס
- שופט: הנדוורג
- קוונים: ארידור ואולמרט.

גור הדין יבועע בתלייה, ברחבת בנייני האומה בשש בערב בדיוק. אוטובוסים ייצאו מכל עיירות הפיתוח.

13 Tel. n. 13